

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1509/2016
19.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Месрура Шмрковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 41/14 од 11.04.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1406/16 од 28.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 41/14 од 11.04.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1406/16 од 28.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 41/14 од 11.04.2016. године, окривљени АА, је поред осталих, оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју се урачунава време које је провео у притвору од 04.08.2014. године до 28.08.2014. године. Истом пресудом на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени АА је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд на основу члана 262. став 2. ЗКП одлучити посебним решењем. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ и ВВ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1406/16 од 28.10.2016. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, првостепена пресуда је преиначена само у делу одлуке о кривичним санкцијама (казна затвора и мера упозорења) тако што је другостепени суд поред осталих окривљеног АА, за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које дело је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју казну се урачунава и време проведено у притвору од 04.08.2014. године до 28.08.2014. године, док је између осталих жалба браниоца окривљеног АА,

одбијена као неоснована а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Месрур Шмрковић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду којом ће укинути другостепену пресуду а списе предмета вратити Апелационом суду у Крагујевцу на поновни поступак и одлуку, или да укине и првостепену и другостепену пресуду а списе предмета врати Вишем суду у Новом Пазару, на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати и то на налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке Хасана Сукића, који је извршио визуелни преглед путничког моторног возила марке „...“, којим је критичном приликом управљао окривљени и вештачио техничку исправност овог возила у тренутку настанка саобраћајне незгоде, иако, према наводима захтева, вештак саобраћајне струке није овлашћен да вештачи техничку исправност возила већ да је то морао да обави вештак машинске струке. У вези са тим бранилац у захтеву износи становиште да на основу визуелног прегледа возила од стране вештака саобраћајне струке то јест на таквом доказу да су управљачки систем, кочиони систем, светлосна сигнализација и пнеуматици били исправни у тренутку саобраћајне незгоде није било могуће засновати првостепену а ни другостепену пресуду посебно имајући у виду да од оцене тог доказа зависи правилно утврђивање чињеничног стања везано за узрок саобраћајне незгоде.

Изнете наводе захтева за заштиту браниоца окривљеног да је побијана правноснажна пресуда донета уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, по налажењу овога суда, вештачење које је имало за предмет утврђивање околности настанка саобраћајне незгоде а у вези с тим и техничке исправности управљачког и кочионог механизма, светлосне сигнализације и пнеуматика путничког моторног возила марке „...“ којим је критичном приликом управљао окривљени, одређено је наредбом заменика Основног јавног тужиоца у Новом Пазару и исто је обављено од стране овлашћеног вештака – саобраћајног инжењера Хасана Сукића, који се налази на списку сталних судских вештака за област саобраћаја, при чему је овај вештак на основу прибављених доказа и

визуелног прегледа наведеног путничког возила дао свој налаз и мишљење у складу са правилима науке и струке сходно одредбама Законика о кривичном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази, а насупротив наводима браниоца окривљеног, да наведени доказ ни сам по себи нити по начину прибављања није у супротности са Уставом, Закоником о кривичном поступку, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима и следствено томе не ради се о незаконитом доказу на коме се пресуда не може заснивати у смислу члана 84. ЗКП, а наводима захтева којима се оспорава садржина налаза и мишљења вештака и указује да је наведено вештачење требало да обави вештак машинске струке у циљу правилног утврђивања узрока предметне саобраћајне незгоде, по оцени овога суда, бранилац окривљеног побија чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди које не може бити предмет испитивања поводом истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

љи